

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 28. Halitgari Tractatus adversus Judæos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

capiendum secum cibum non admitte- Sæculum IX.
rent. In aleatores vehementer invehi- A. C. 829.
tur, & contra eos, qui venatui immodi-
ce indulgebant, atque ideo ab officiis
Divinis aberant, & pauperes opprime-
bant.

c. 23.

c. 24.

Comites aliique Optimates jus qui-
dem dicebant, sed plerique superante
focordia causas pauperum negligebant,
& a divitibus munera accipiebant. Sua-
det, ut ægrotantes Ministerio Pres-
byterorum ungantur, & complures ar-
guit, quod divinatores consulerent, quis
morbi exitus esset futurus. Item repre-
hendit, quod pauperum sepulturæ ex-
tra curam essent, & destructis sepulchris
domus eorum loco ædificarentur. Hoc
opus pro temporum illorum methodo
sententiarum ex Scriptura & Patribus
excerptarum unus prope contextus est.

c. 15.

§. XXVIII.

Halitgari Tractatus de Pœnitentia.

Halitgarus in hoc Concilio Parisiensi
præsens Episcopatum Attrebaten-
sem & Cameracensem ex anno octingen-
tesimo decimo sexto gerebat, atque Eb-
bonis Archiepiscopi Remensis in sua Mis-
sione Danica anno octingentesimo vige-
simo secundo socius fuerat. Anno oc-
tingentesimo vigesimo octavo a Ludo-
vico Imperatore Constantinopolim Le-
gatus

*Sigeb. illust.**Bald. l. i.**Flod. II. hist.**Rem. c. 19.*

Q 5

gatus

Sæculum IX. gatus mittitur, in qua profectio veri-
 A.C. 829. simile est ipsum Romam petivisse. Ha-
 litgarum igitur Ebbo, cum cerneret, nul-
 lam certam & constantem regulam in
 libellis pœnitentialibus, quibus plerum-
 que Presbyteri utebantur, reperiri, eni-
 xe rogavit, ut Tractatum de Pœniten-
 tia scriberet, Patrum sententiis & Cano-
 num Decretis consentaneum. Quod ille
 se facturum recepit.

to. 14. Bibl.
 PP. Lugd.
 p. 906. Coïnt.
 an. 830. n. 47.

Halitgari Opus ad nos usque perve-
 nit, cui Titulus, de Remediis peccato-
 rum, & de Ordine Pœnitentiæ, atque
 in libros sex dividitur. Liber primus
 agit de vitiis, ut ajunt, capitalibus, &
 eorum remediis, atque e S. Gregorio &
 S. Augustino, librisque de vita contem-
 plativa S. Prospero adscriptis excerptus
 est. Liber secundus itidem ex Patribus
 excerptus de Virtutibus tam Cardinali-
 bus quam Theologicis agit. Tertius
 complectitur regulas pœnitentiæ, quoad
 potiore partem ex Canonum Codice,
 quem Carolus Magnus ab Hadriano Pa-
 pa accepit, collectus. Quartus pœni-
 tentias Laicorum, & quintus Clerico-
 rum continet, ex eodem Codice, ex De-
 cretalibus Pontificum posteriorum, & ex
 Collectione Martini Bracarensis erutus.
 Liber sextus est Ordo pœnitentialis,
 quem Halitgarus ex Tabulis Ecclesiæ Ro-
 manæ

manæ accepisse se affirmat, estque singula-
ri attentione dignus. Sæculum IX.
A. C. 829.

Exordium ducitur a modo, quo Epis-
copus aut Presbyter pœnitentem exci-
piat, & dicitur: *Quando Christiani ad*
pœnitentiam veniunt, eis jejunia injun-
gimus, & ipsi cum eis jejunamus una al-
terave septimana, aut quamdiu possumus;
ne nobis quoque illud objici possit, quod
olim Judæorum Sacerdotibus; nos o-
nera gravia imponere in humeros ho-
minum, digito autem nostro nolle ea
movere. Non possumus hominem la-
psum erigere, nisi inclinemur. Nec
Medicus graveolentiam ægrotantium pot-
est effugere. Ita etiam sine magno la-
bore, sine precibus, sine lacrymis pecca-
tores sanare non possumus. Quando bo-
num consilium pœnitenti suggeris, illico
etiam pœnitentiam congruam injunge, ne
obliviscaris, quanto tempore eum jejuna-
re oporteat, & ne cogaris ab eo petere,
ut suam confessionem iterato exponat. ()*
Ceterum non omnes Clerici, qui in hunc
librum inciderint, eum legant, sed so-
lum illi, quibus hæc doctrina necessaria
est (scilicet Presbyteri) necessitate po-
stulante & absente Presbytero Diaco-
nus pœnitentem ad Sanctam Communio-
nem

(*) Ex his colligitur, Sacram absolutionem
non statim pœnitentibus fuisse collatam.

Sæculum IX. *nem recipere potest.* Nimirum si in eo
A. C. 829. signa sinceræ pœnitentiæ videat, potest
 Evcharistiam præbere, quamvis absolu-
 tionem non acceperit. (*) *Ergo Pres-
 byter unacum pœnitente se coram Deo
 humillime demittat, & si aliquis ad
 confitendum advenerit, moneat, ut expe-
 ctet aliquantulum, donec ipse conclave
 intraverit ad orandum. Tunc cum pœ-
 nitens Presbyterum tristem & flentem
 peccata aliena viderit, majorem proprii
 peccati horrorem concipiet. Postquam
 pœnitens jejunia præscripta servaverit,
 suadeat ei Presbyter, ut plura alia
 sponte recipiat. Qui jejunare non pot-
 est, jejunia eleemosynis secundum men-
 suram facultatum suarum injunctis re-
 dimet. Si mancipia ad te venerint,
 non tam crebra ac divitibus jejunia eis
 impera, sed mediam solummodo pœniten-
 tiæ partem injunge. A vero abludit,
 hæc sancta præcepta tunc nova fuisse, &
 S. Ambrosium peccatoribus pœnitenti-
 bus collacrymantem vidimus.*

*Sup. Lib.
 XIX. §. 22.*

c. 1.

Deinde singulis criminibus pœniten-
 tia sua, sed mitius quam in antiquis Ca-
 nonibus, statuitur. Commisso homici-
 dio voluntario Laicus non graviore pœ-
 niten-

(*) Nisi id forte ita intelligendum sit; quod
 pœnitens antea a Presbytero absolutionem a
 peccatis & necdum Evcharistiam acceperit.

nitentia quam annorum septem damnatur, ex quibus annos tres in pane & aqua jejunandum est. Presbytero autem spatium annorum decem præscribitur. Adulterium punitur pœnitentia annorum trium. Rapina annorum quinque, furtum simplex jejunio trium quadragesimarum in pane & aqua expietur, maleficiū pœnitentia septem annorum, divinatio, fors Sanctorum, aliæque ejusmodi superstitiones trium annorum, usura trium annorum, vulnus inflictum, si sanguis fluxerit, quadraginta dierum, & crapula septem dierum. Clericis eo gravior semper injungitur pœnitentia, quo altior est ordinis gradus, in quo eminent.

Tertio nubentibus trium hebdomadarum jejunium injungitur, quarto aut quinto nuptias repetentibus jejunium hebdomadarum viginti & unius, quod temporis spatium ultra quinque menses extenditur. Halitgarus haud diu post Concilium Parisiense anno circiter octingentesimo trigesimo fatis functus Theodericum Successorem habuit.

§. XXIX.

*Agobardi Tractatus adversus
Judæos.*

Agobardus Archiepiscopus Lugdunensis in se concitaverat odium Judæorum

Saculum IX.

A. C. 829.

c. 2.

c. 3.

c. 4.

c. 5.

c. 7.

Coint. an.

831. n. 25.